

130

Γ Α Κ, Α' Λυτά Μυκόνου, β/6

1720 Φεβρουαρίου 29

Λιεκδίκηση ἀκινήτου

1720 Φλεβαρίου 29 Μύκονος

<sup>/2</sup> Τὴν σήμερον ὁ πολλὰ ἐκλαμπρος ἀφέντης ὁ κάτωθεν γεγραμμένος ἐπίτροπος  
<sup>/3</sup> καὶ κριτῆς τῆς νήσου Μυκόνου ἐρχόμενος εἰς τὴν ἀκρόασι τῆς διαφορᾶς γε/<sup>4</sup>νο-  
 μένης ἀνάμεσα εἰς τὴν Κατερίνα γυνὴ τοῦ Σίμου Ταβερόνα καὶ ἀπὸ <sup>/5</sup> τὸ ἄλλο ἡ  
 Μαργιὰ τοῦ Νικολοῦ Λισάρδου. Ἀφορμὴ διὰ ἓνα κλεῖσμα <sup>/6</sup> εἰς τόπο λεγόμενο Κάτω  
 Λιγάδια, σύνπλιος ἡ ποτὲ Βγενοῦ τῆς Ζαννετίνας, <sup>/7</sup> τὸ ὁποῖο κλεῖσμα ἦταν τῆς  
 ποτὲ Μαργαρίτας Κοντογιάνναινας τὸ ἔμισθ <sup>/8</sup> καὶ τὸ ἄλλο μισθ ἦταν πουρκὶ τῆς  
 μάννας τῆς ἄνωθ(εν) Κατερίνας καὶ εἰς τὸ <sup>/9</sup> καιρὸ ὅπου ἡ ἄνωθ(εν) Μαργαρίτα  
 ἐπέθαινε τὸ ἄφησε τοῦ γανμπροῦ τῆς <sup>/10</sup> τοῦ ποτὲ Δημήτρη Πασίνα διὰ μερικὸ  
 χρέος ὅπου τοῦ χρούστειε, καθὼς φαί/<sup>11</sup>νεται καὶ μία μαρτυργιὰ ὅπου μᾶς ἐπρεζεν-  
 τάρησε γραμμένη εἰς <sup>/12</sup> τοῖς 1697 ὑπὸ χειρὸς τοῦ ποτὲ Γιαννάκη Χαδεμένου πρῶη  
 κανσηλλέρη· ἃ/<sup>13</sup>δὲ τὸ ἄλλο μέρος μᾶς ἐπρεζεντάρησε ἡ ἄνωθ(εν) Μαρία ἓνα στρου-  
 μένιο <sup>/14</sup> γραμμένο εἰς τοῖς 1708 ὑπὸ χειρὸς τοῦ ποτὲ πρῶη κανσηλλέρη καὶ φαίνεται  
 πῶς <sup>/15</sup> ἐγόρασε τὸ ἄνωθ(εν) κλεῖσμα ὁ ποτὲ Πασκάλης Γρυπάρης ἀδελφὸς τῆς ἄνω-  
 θ(εν) <sup>/16</sup> Μαργιᾶς ἀπὸ τῆς Μαρίας τοῦ ποτὲ καπετὰ Λουκᾶ καὶ εἰς τοῦτο μᾶς ἀπό/<sup>17</sup>δει-  
 ξεν ἡ ἄνωθ(εν) Κατερίνα πῶς ἐγύρεβε νὰ τὰγοράσῃ καὶ ὁ ἀφέντης Ζά/<sup>18</sup>ννες Γύ-  
 ζης καὶ ἐπειδὴ καὶ νὰ τοῦ ἐκοντραδίρησε ὁ ἀδελφὸς τῆς ἄνωθ(εν) Κατερίν(ας) <sup>/19</sup> διὰ  
 δικαιώματα τῆς ἄνωθ(εν) ἀδελφῆς του καὶ πῶς εἶναι κακὴ ἡ ἀγορά του καὶ <sup>/20</sup> γνω-  
 ρίζοντας ὁ ἄνωθ(εν) ἀφέντης Γύζης πῶς εἶναι κακὴ ἀγορά τὸ ἐρεφουδάρη/<sup>21</sup>σε· ἀκόμα  
 λέγει καὶ πῶς καὶ τὸ καιρὸ ὅπου ἤθελε νὰ τὰγοράσῃ καὶ ὁ <sup>/22</sup> ἄνωθ(εν) ποτὲ Πασκά-  
 λης τὸν ἐβιζάρησε ὁ ἄνωθ(εν) Καγίρης. Διὰ τοῦτο μὴ κάνοντας <sup>/23</sup> καλὰ ἀνάμεσόν  
 τους ἐνεφανίστηκαν ἐνμπροστὲ εἰς τὴν ἄνωθε δι/<sup>24</sup>καισύνη παρὸ καὶ τὰ δύο μέρη  
 καὶ ἐμίλησαν πᾶσαν τοὺς δικαίωμα ἐκ στό/<sup>25</sup>ματος καὶ διὰ γράφου καὶ ἡ ἄνωθ(εν)  
 δικαιοσύνη καταλεπτῶς καὶ μὲ μεγάλη <sup>/26</sup> στόχασι γροικῶντας τὰ δικαιώματα τῶν  
 ἀφοτέρω κρίνει καὶ ἀποφα/<sup>27</sup>σίζει ὅτι τὸ ἄνωθ(εν) κλεῖσμα νὰ εἶναι τῆς ἄνωθ(εν)  
 Κατερίνας ἐπειδὴ καὶ νὰ <sup>/28</sup> εἶναι τὸ μισθ πουρκὶ τῆς μάννας τῆς καὶ τὸ ἄλλο μισθ  
 φαίνεται πῶς <sup>/29</sup> τᾶφησε ἡ Καλὴ τῆς ἄνωθ(εν) Κατερίνας τοῦ κιουροῦ τῆς καὶ ἡ  
 Μαργιὰ νὰ <sup>/30</sup> πάγῃ κόντρα εἰς τὰ ἐφετὰ τῆς ἄνωθ(εν) πουλήτρας νὰ παίρνῃ τᾶσπρα  
<sup>/31</sup> τῆς. Ἐσι ἔκρινε καὶ ἐποφάσισε καὶ θέλει ὑπογράψῃ καὶ κάτωθεν.—

<sup>/32</sup> Λεονῆς Μοσκονᾶς ἐπίτροπος καὶ κριτῆς βεβαιώνω.—